

5245 24/9 47: 1. Beh. af F. t. L. om Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk. 5246

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ud over det, som Lovforslaget egentlig gaar ud paa, saa der er vel al Grund til at takke vor højtærede og meget taalmodige Formand, fordi vi faar Lov til saadan i al Almindelighed at drøfte saadanne Problemer her.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen lagde afgørende Vægt paa, at man ogsaa varetog det, det ærede Medlem kaldte visse langfristede Afsætningsinteresser. Det har Regeringen i allerhøjeste Grad gjort, og det samme gælder de Folk, der paa Landbrugets Vegne har forhandlet om Priserne. Jeg gaar ud fra, at han i denne Sammenhæng tænker paa England. Fra alle Sider har man i allerhøjeste Grad anlagt en Helhedsbetragtning. Vi har ingenlunde sagt, at nu forhandler vi om Priser og intet andet. I Forbindelse med de Forhandlinger, der nu skulde føres med England, var der ikke eet, men mange Spørgsmaal, der hver for sig var meget betydningsfulde, men vi anlagde, som jeg sagde før, en Helhedsbetragtning. Det nytter jo ikke noget, at man kommer saa langt ud i teoretiske Betragtninger, at man dermed taber af Syne, at Forudsætningen for, at der overhovedet bliver noget at handle med af Landbrugsvarer, er, at Produktionen af dem er rentabel, og de Pristilbud, vi har staaet over for, var af en saadan Beskaffenhed, at vi maatte sige til os selv, at under disse Vilkaar var det ikke muligt at opretholde dansk Landbrugsproduktion i de Former, vi har kendt hidtil. Det Synspunkt tror jeg deles af den altovervejende Del af det danske Landbrug.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen var inde paa, at han i Stedet for det Lovforslag, jeg har forelagt, hellere vilde være med til at forlænge de gældende Love, og jeg takker naturligvis for den Tillidsærklæring, der ligger deri. Den er jo kommet en Postdag for sent, som allerede det ærede Medlem Hr. Chr. R. Christensen har været inde paa. Men Situationen, som den ligger i Dag for Landbruget og dermed økonomisk, valutarisk, forsyningsmæssigt for hele det danske Samfund, er af en saadan Beskaffenhed, at vi ikke kan nøjes med de Love, vi har i Øjeblikket, for det er ikke i Øjeblikket muligt for Landbruget at aflevere Dele af sin Produktion til Hjemmemarkedet til en Pris, der ligger under den, der kan opnaas

gennem Eksport. Det lader sig ikke gøre, og jeg kan forsikre for, at hvis det er et Synspunkt, man i særlig Grad vil sætte i forreste Linie, vil det vække en ikke ringe Opmærksomhed Landet over. Forholdet er jo det, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup var inde paa, at der ogsaa er en Del andre Varer, som afleveres til Hjemmemarkedet til en billigere Pris, end man kan opnaa ved at eksportere disse Varer. Jeg kan nævne Kød, Huder og andet.

Jeg maa maaske i den Forbindelse sige to Ord om Kornloven, som forskellige ærede Medlemmer har været inde paa, nu sidst det ærede Medlem Hr. Aage Fogh. Det ærede Medlem udtalte Ønsket om, at der skulde skabes noget mere Klarhed, og jeg tager det ærede Medlem paa Ordet; det skal ikke strande paa Vanskeligheder fra min Side. Allerede da vi for Maanedene tilbage drøftede Problemerne vedrørende en ny Kornlov, var jeg ingenlunde uforstaaende over for dette, at Brødkornspriserne skulde sættes i Vejret, men paa det Tidspunkt var det ikke Brødkornspriserne, der havde Interesse fra anden Side. Men jeg ved med mig selv, at jeg har givet Tilslutning til den Betragtning, og naar man nu spørger mig, hvad der skal ske — og jeg forstaar, at det betyder, hvis jeg bliver siddende som Landbrugsminister, og hvorfor skulde det ikke ske efter Fortjeneste ogsaa i dette Forhold —, vil jeg svare, at hvis jeg bliver siddende, skal det ikke strande paa Modstand fra min Side. Det, jeg mener der skal gøres ved en fremtidig Kornlov, er, at de Landmænd, der dyrker Brødkorn, skal aflevere for det første naturligvis mindre i Mængde end de Landmænd, der undlader at dyrke Brødkorn, for det andet, at de ved Siden deraf skal have en noget højere Pris for Brødkorn end for Foderkorn, og for det tredie, at der skal drages Omsorg for, at Egnene med de daarligere Jorder, særlig de vestjyske Egne, som fortrinsvis maa dyrke Rug og Havre, naar de skal aflevere deres Rug, fordi det er Brødkorn, som Ombytningsskorn kan faa Byg og ikke, som det nu gerne er Tilfældet, Havre. Kan jeg faa Tilslutning til disse Betragtninger, skal jeg være villig til at lægge mig i Selen for, at det kan naas.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen var endvidere inde paa Spørgsmaalet om Inflationsfaren. Nu kan jeg ikke forstaa,